

Dobré znamenia

Neil Gaiman
Terry Pratchett

DOBŘÉ ZNAMENIA

TERRY PRATCHETT a NEIL GAIMAN

DOBRÉ ZNAMENIA

Solídne a presné proroctvá
čarodejnice Agnes Trubirohovej

Z angličtiny preložil
VLADISLAV GÁLIS

slovar

Copyright © Terry Pratchett and Neil Gaiman 1990
Foreword and new material copyright © Terry Pratchett and Neil Gaiman 2006
All rights reserved.
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2020
Translation © Vladislav Gális 2020

ISBN 978-80-556-4298-7

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme, žiadnymi prostriedkami, ani elektronickými, ani mechanickými, ani vo forme fotokópií, nahrávok, prostredníctvom súčasného a ani budúceho informačného systému a podobne, bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Výstraha! Privolávanie armagedonu môže byť nebezpečné.
Doma sa o to nepokúšajte.

Autori by spolu s démonom Crowleyem chceli venovať
túto knihu pamiatke G. K. Chestertona.
Muža, ktorý vedel, čo sa deje.

Predslov

Ľudia sa pýtajú: Ako sa vám písali *Dobré znamenia*?

A my odpovedáme: Boli sme na to dvaja, jasné? Stále sme. Bola to robota na jedno leto. Super sme sa pri tom zabavili, prachy sme si rozdelili napoly a zaprisahali sme sa, že nič také nikdy nezopakujeme. Nezdalo sa nám to dôležité.

A v istom zmysle to dôležité stále nie je. *Dobré znamenia* napísali dvaja ľudia, ktorí vtedy neboli vôbec známi, iba medzi tými, ktorí ich už poznali. Nemali istotu, či sa kniha bude predávať. A určite nevedeli, že práve napísali najopravovanejšiu knihu na svete. (Môžete nám to veriť; podpísovali sme lichotivo veľké množstvo paperbackov, ktoré niekomu padli do vane, nadobudli znepokojivo hnedý odtieň, zreparovali ich lepiacou páskou a motúzikmi, jeden exemplár dokonca pozostával výhradne z voľných stránok vložených v igelitovom vrecku. Na druhej strane, istý chlapík si dal vyrobiť špeciálnu kazetu z orechového dreva, zdobenú striebornou intarziou, v ktorej na čiernom zamate spočíval paperback. Na vekú boli strieborné runy. Radšej sme sa na nič nepýtali.) Malý tip z etikety: je viac-menej normálne požiadať autora, aby vám podpísal kožu na ramene, ale už vôbec nie je okej odbehnúť do susedného tetovacieho štúdia, o polhodinu sa vrátiť a ukázať mu začervenaný výsledok.

Netušili sme, že nás čakajú autogramiády, ktoré by aj veľmi tolerantným pripadali nesmierne podivné, že budeme rozprávať

o humore v pätnástsekundových vstupoch pomedzi správy z hroznej rukojemnickej drámy v miestnom Burger Kingu, odpovedať na otázku katastrofálne nepripravenému newyorskému rozhlasovému moderátorovi, ktorý nepochopil, že *Dobré znamenia patria* k žánru, ktorý my fachmani nazývame beletria, a že nás pred rozhovorom maličky riaditeľ protokolu z verejnoprávneho rádia výhrážne upozorní, aby sme nekliali, slovami „len zato, že ste Angličania, nemusíte stále používať vulgarizmy“.

V skutočnosti ani jeden z nás vulgarizmy veľmi nepoužíva, a už vôbec nie v rádiu, ale nasledujúcu hodinu sme obaja automaticky odpovedali formou veľmi krátkych, vopred starostlivo prehodnotených viet a úzkostlivo sme sa snažili nepozrieť si do očí.

No a ešte tu boli čitatelia, nech ich Pánbožko dlho živí. Dodnes sme im určite podpísali stovky tisíc výtlačkov. Knihy sú také čítané, až sa často fyzicky rozpadávajú, a ak naďabíme na novučičky kúsok, je to zvyčajne preto, lebo majiteľovi predošlých päť exemplárov ukradli kamaráti, zasiahol ich blesk alebo zožrali gigantické termity na Sumatre. Takže toto berte ako výstrahu. Aha, a podľa všetkého sa jeden výtlačok nachádza aj vo vatikánskej knižnici. Teda, bolo by to rozhodne fajn.

Bola to zábava. A stále je.

Na počiatku

Bol pekný deň.

Všetky dni boli pekné. Ubehlo ich už o dosť viac ako sedem a zatiaľ nikto nevynašiel dážď. Ale oblaky, ktoré sa hromadili na východ od raja, naznačovali, že sa chystá prvá búrka a že bude poriadna.

Anjel pri východnej bráne si zakryl krídlami hlavu, aby sa uchránil pred prvými kvapkami.

„Pardon,“ povedal zdvorilo, „čo si hovoril?“

„Hovoril som, že tá bola riadne ťažká,“ odvetil had.

„Aha. Hej,“ prisvedčil anjel, ktorý sa volal Azirafal.

„Ak mám byť úprimný, ten trest sa mi zdá trochu pritvrдый,“ pokračoval had. „Chápeš, bol to ich prvý priestupok. A nerozumiem, čo je také zlé na tom, keď chce niekto poznať rozdiel medzi dobrom a zlom.“

„Určite je to zlé,“ namietol Azirafal mierne ustaraným tónom niekoho, kto tomu tiež nerozumie a trápi ho to, „inak by si sa do toho nebol zaplietol práve ty.“

„Mne len povedali, hybaj tam hore a trochu im tam podkúr,“ vyhlásil had, ktorý sa volal Crawly, aj keď práve teraz uvažoval, že si to meno zmení. Nič preňho, taký Crawly, pomyslel si.

„Dobre, ale ty si démon. Nie som si istý, či je vôbec možné, aby si konal dobro,“ povedal Azirafal. „Je to v tvojej, ako by som to, prirodzenosti. Nič v zlom, neber to osobne.“

„Ale zase musíš uznať, že to bola trochu fraška,“ dôvodil Crawly. „Chápeš, zasadiť strom a dôrazne im zakázať, aby sa ho čo i len dotkli. To nie je veľmi múdre, hm? Prečo ho radšej nezasadil na nejaký vysokánsky a vzdialený vrch? Normálne si musím klásť otázku, čože to on má vlastne za lubom.“

„Najlepšie nad tým nešpekulovať,“ vyhrkol Azirafal. „Ja vždy hovorím, že nevyspytateľnosť nemožno spochybňovať. Niečo je správne, niečo nesprávne. Ak neposlúchneš, keď máš konať správne, zaslúžiš si trest. Ehm.“

Sedeli, rozpačito mlčali a pozorovali, ako dažďové kvapky mliaždia prvé kvety.

Napokon sa ozval Crawly: „Ozaj, nemal si ty náhodou plamenný meč?“

„No,“ odkašlal si anjel. Na tvári sa mu zjavil previnilý výraz, len tadiaľ preletel, potom sa vrátil a usalašil sa tam.

„Mal si ho, však?“ rozveselil sa Crawly. „Fest plamenný.“

„No, akože...“

„Riadne pôsobivý, to ti poviem.“

„Iste, ale...“

„Stratil si ho, však?“

„Kdeže! Nestratil som ho, nie tak úplne, skôr som...“

„No?“

Azirafal sa zatváril zničené. „Ak to už musíš vedieť,“ vyhlásil máličko pobúrene, „tak som ho daroval.“

Crawly naňho vytreštil oči.

„No, musel som,“ pokračoval anjel a nervózne si mädlil dlane. „Chudáci, vyzerali takí uzimení, a ona je už v tom, navyše sú tam vonku dravé zvery a ide búrka, tak som si pomyslel, no, komu to uškodí, tak som im povedal, pozrite, ak sa vrátite, Všemohúceho porazí, ale tento meč by sa vám mohol zísť, tak tu ho máte, nemusíte mi ďakovať, len nám všetkým urobte láskavosť a ešte pred západom slnka sa odtiaľto zdekujte.“

Ustarane sa na Crawlyho pousmial.

„Bolo to správne, nie?“

„Neviem, či je vôbec možné, aby si konal zlo,“ sarkasticky prehodil Crawly. Azirafal si zmenu tónu nevšimol.

„No, dúfam,“ vzdychol. „Naozaj veľmi dúfam. Od obeda ma to trápi.“

Chvíľu spolu pozorovali dážď.

„Vtipné na tom je,“ pokračoval Crawly, „že mne zase nedá pokoj, či to s tým jablkom nebolo napokon úplne správne. Démon si môže narobiť obrovské problémy, ak spraví niečo dobré.“ Štuchol anjela. „Vtipné, ak sme sa obaja prepočítali, čo? Ak som ja urobil niečo dobré a ty niečo zlé, čo?“

„Ani nie,“ odvetil Azirafal.

Crawly sa zadíval do dažďa.

„Veru nie,“ zvažnel. „Nie je to vtipné.“

Nad rajom sa prehánali čierne mraky a z nich sa liali prúdy bridlicovosivej vody. Medzi horami zarachotil hrom. Zvieratá, len to nedávno pomenované, sa skrývali pred búrkou.

V dialke, v mokrých lesoch, sa medzi stromami zamihalo niečo jasné a plamenné.

Začínala sa tmavá, búrlivá noc.

Dobré znamenia

Príbeh o určitých udalostiach, ktoré sa odohrali za posledných jedenásť rokov dejín ľudstva a, ako sa ukáže, presne v zhode s knihou:

Solidné a presné proroctvá čarodejnice Agnes Trubirohovej

Zobierali, zostavili a vysvetľujúcimi poznámkami pod čiarou a návrhmi pre múdrych doplnili Neil Gaiman a Terry Pratchett.

POSTAVY

NADPRIRODZENÉ BYTOSTI

Boh (Boh)

Metatron (Boží hlas)

Azirafal (anjel, na pol úväzku kníhkupec)

Satan (padlý anjel, nepriateľ)

Belzebub (tiež padlý anjel a knieža pekiel)

Hastur (padlý anjel a vojvoda pekiel)

Ligur (tiež padlý anjel a vojvoda pekiel)

Crowley (anjel, ktorý ani tak nepadol, ako sa dobrovoľne zatúlal nadol)

JAZDCI APOKALYPSY

SMRŤ (Smrť)

Vojna (Vojna)

Hlad (Hlad)

Znečistenie (Znečistenie)

LUDIA

Nescudzoložíš Pulsifer (lovec čarodejníc)
Agnes Trubirohová (prorokyňa)
Newton Pulsifer (mzdový účtovník a lovec čarodejníc)
Anatéma Inštrumentová (praktizujúca okultistka a profesionálna
potomkyňa)
Shadwell (lovec čarodejníc s hodnosťou seržanta)
Madam Tracy (Jezábel [len dopoludnia a vo štvrtok podľa
dohody] a médium)
Sestra Mary Výrečná (satanská mniška Rapotavého rádu svätej
Berýlie)
Pán Young (otec)
Pán Tyler (predseda Spolku starousadlíkov)
Kuriér

BANDA

ADAM (Antikrist)
Pipa (dievča)
Wensleydale (chlapec)
Brian (chlapec)

Kompletný chór Tibeťanov, mimozemšťanov, Američanov,
Atlantánov a iných zriedkavých a zvláštnych stvorení
posledných dní.

A EŠTE:

Pes (satanský trhač a nepriateľ mačiek)

Pred jedenástimi rokmi

Aktuálne teórie o stvorení vesmíru uvádzajú, že ak bol vôbec stvorený a nevznikol iba tak, povedzme, že neoficiálne, svoju existenciu začal pred desať- až dvadsaťtisíc miliónmi rokov. Podľa rovnakých zdrojov má sama zem údajne okolo štyri a pol tisíc miliónov rokov.

Tieto údaje sú nepresné.

Stredovekí židovskí učitelia uvádzajú ako dátum stvorenia rok 3760 pred Kristom. Grécki pravoslávni teológovia posúvajú stvorenie do roku 5508 pred Kristom.

Aj tieto odhady sú nepresné.

Arcibiskup James Ussher (1580 – 1656) vydal v roku 1654 knihu *Annales Veteris et Novi Testamenti* a uvádza v nej, že nebo aj zem boli stvorené v roku 4004 pred Kristom. Jeden z jeho spolupracovníkov tento výpočet ešte spresnil a triumfálne vyhlásil, že zem bola stvorená v nedeľu 21. októbra 4004 pred Kristom presne o deviatej hodine dopoludnia, pretože Boh rád pracuje skoro ráno, kým je ešte svieži.

Aj toto bolo vedľa. Takmer o štvrťhodinu.

Celá záležitosť s fosíliami dinosaurích kostier bol žart, ktorý zatiaľ paleontológovia neprekukli.

Dokazuje to dve veci:

Po prvé, Božie cesty sú extrémne nevyspytateľné, ak už rovno nepovieme, že neznesiteľne kľukaté. Boh nehrá s vesmírom kocky,